

Andrzej Stoga

Kronika adwokatury : sprawozdanie z działalności Muzeum Adwokatury Polskiej (okres listopad 1988 - marzec 1990)

Palestra 34/6-7(390-391), 79-80

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W okresie późniejszym wyjadą adwokaci: Paweł Koehler, Elżbieta Pieczyńska, Adn-rez Wierciński, Tomasz Zasacki i radca prawny Wojciech Wadotowski oraz aplikanci: Maciej Jamka, Grzegorz Namiotkiewicz i Włodzimierz Szoszuka.

• W ostatnim numerze włoskiego czasopisma naukowego poświęconego badaniom literatury francuskiej — „Studi francesi” (Torino — Turyn, No 97, I—IV/1989) ukazało się omówienie artykułu adw. dra hab. Leszka Sługockiego pt. „Projekty ustawodawcze Stendhala w materii pojedynku”, jaki ukazał się w „Palestrze” Nr 9 z 1987 r. Autorem omówienia jest Carlo Cordié profesor Uniwersytetu we Florencji. Przedstawiając dokładną treść artykułu, prof. C. Cordié podkreśla, iż jest to pierwszy artykuł w literaturze badań stendhalowskich poświęcony całościowemu omówieniu problemu pojedynku w życiu i twórczości Stendhala. Autor bardzo pozytywnie odniósł się do omawianego artykułu.

W tym samym numerze „Studi francesi” prof. C. Cordié omawia w osobnych pozycjach artykuł adw. L. Sługockiego pt. „Zygmunt Krasiński a Stendhal”, jaki ukazał się w „Palestrze Literackiej”, zeszyt 4, oraz artykuł adw. L. Sługockiego nt. zakończenia powieści Stendhala „Armancja”, jaki ukazał się we włoskim czasopiśmie „Paideia”.

Ośrodek badawczy adwokatury

• Dnia 11 maja 1990 r. odbyło się posiedzenie Rady Naukowej Ośrodka Badawczego Adwokatury. Powołano Radę Naukową w następującym składzie: adw. Witold Bayer (prezes), adw. prof. dr hab. Witold Wołodkiewicz (z-ca prezesa), adw. Czesław Jaworski, adw. Leopold Komornik, adw. dr Juliusz Leszczyński, adw. dr Wiesław Łukawski, adw. dr Kazimierz Ostrowski, adw. Jadwiga Rutkowska, adw. dr Henryk Szczurek, apl. adw. dr Anna Wiśniewska, dyrektor OBA — adw. Stanisław Rymar (członkowie).

Omówiono plan pracy OBA na rok 1990.

• Szczegółowych informacji na temat nauki języków obcych, orzecznictwa SN i NSA, wydawnictw prawniczych udziela OBA telefonicznie (21-44-12) lub korespondencyjnie. Adres: 00-536 Warszawa, Al. Ujazdowskie 49.

Sprawozdanie z działalności Muzeum Adwokatury Polskiej (okres listopad 1988 — marzec 1990)

W omawianym okresie ponad jednego roku praca Muzeum koncentrowała się wokół trzech zagadnień. Były to:

- I. Organizacja zapowiadanych uprzednio (patrz „Palestra” 89/3) wystaw w DPT Adwokata w Grzegorzewicach,
- II. Bieżące sprawy wystawiennicze i administracyjne w stałej siedzibie Muzeum (Warszawa, ul. Lekarska 7),
- III. Działalność informacyjna i dydaktyczna.

I. W Grzegorzewicach powstały dwie wystawy o stałym charakterze. Ekspozycja „Wybitni adwokaci polscy zmarli do 1945 r.” obejmuje 30 portretów fotograficznych w ramach, zdobiących ściany sali konferencyjnej.

Następna ekspozycja przygotowana dla Grzegorzewic to „Adwokaci ministrowie sprawiedliwości, 1917—1989”. Tworzą ją dwie wiszące gabloty wypełnione fotografiami.

II. Sporo zmian poczyniono także w stałej siedzibie Muzeum, na ul. Lekarskiej 7. Po długim okresie oczekiwania zainstalowana została nowa, duża gablota stojąca (Sala

Historii), w której umieszczone zostały ostatnie najcenniejsze nabytki Muzeum. Są to przedmioty muzealne unikalnej wartości, jak np. starodruki „Stata Regni Poloniae“ z 1756, Prawa Konstytucyjne i Przywileje Królestwa Polskiego Wielkiego Księstwa Litewskiego z 1739, oryginalny egzemplarz pozwu sądowego o zjazd folwarku (sic!) z 1756, a także dokumenty tak rzadkie, jak przepustka Delegatury Rządu na Kraj z 1944 dla mec. Wł. Żywickiego, paszport dyplomatyczny z 1927 post polskiego na Łotwie mec. Bronisława Bouffała i inne jeszcze. Nowa gabłota wystawernicza spełnia więc zadanie wizytówki całego Muzeum.

Nowością w ekspozycji jest także skompletowanie fotografii wszystkich prezesów Naczelnej Rady Adwokackiej (począwszy od mec. Cezarego Poniońskiego) i przedstawienie ich w jednej z gablot. Po konserwacji (bardzo udanej) udotępniony został publiczności rarytas w zbiorach Muzeum — pamiątkowy album z 130 r., zawierający 30 fotografii wybitnych przedstawicieli palestry polskiej z własnoręcznymi podpisami, ofiarowany jednemu z sędziów. Album oprawiony jest w skórzaną okładkę i zawiera też pięknie kaligrafowany adres spisany na pergaminie.

W Sali Historii zawist także portret mec. Władysława Szyszkowskiego (1937 r.), ofiarowany Muzeum przez mec. Wacława Szyszkowskiego. W Sali II Wjny Światowej wyeksponowana została nowa gabłota z nazwiskami adwokatów wienów obozu koncentracyjnego w Majdanku.

III. Muzeum Adwokatury Polskiej jest placówką unikalną w skali europejskiej. Zbiory w nim gromadzone są nie tylko ilustracją dziejów adwokatury olskiej, ale też wielką lekcją historii kraju. Adwokaci, o czym warto pamiętać, odgrywai w tej historii rolę wybitną jako działacze polityczni i społeczni.

Niewątpliwie ten aspekt historyczny ekspozycji przyciąga, za pośrednictwem Kuratorium, młodzież licealną do Muzeum. W omawianym okresie wycieczek tych było sporo. Notuje się także dużo większą frekwencję osób nie związanych zawodem prawniczym. Odwiedziły muzeum także oficjalne zagraniczne delegacje adwokatów z Francji, ZSRR, Czechosłowacji, Chin. Charakterystyczne jest, że zagraniczni joscie, po zwiedzeniu wystaw, zawsze wyrażają chęć zorganizowania podobnego Muzeum u siebie.

Archiwum adwokackie prowadzone przez Muzeum, pozostające do dyspozycji badaczy dziejów adwokatury polskiej powiększyło się w ostatnim czasie o calszych kilkanaście tek i liczby obecnie 529 pozycji.

Z satysfakcją odnotowujemy fakt, że w ostatnim czasie znacznie powiększyło się również grono ofiarodawców na rzecz Muzeum. Zbiory wzbogaiły się o dokumenty, fotografie, dzieła sztuki, książki, medale.

Do najcenniejszych nabytków ostatnich miesięcy zalicza się oryginalny pozew do Sądu Grodzkiego powiatu mińskiego z 1756 r. w sprawie zajazu na folwark (dar mec. Janusza Ławrynowicza). Dokument ten eksponowany jest obecnie w Sali Historii.

Oto pełna lista ofiarodawców, którym za łaskawą pamięć Muzeum serdeczne podziękowania składa dyrektor i członkowie Rady Muzeum: mec Witold Bayer, p. Adam Chodkiewicz, p. Michał Czarnecki, mec. Z. Dunikowski, mec M. Frelich, prof. Jan Jacoby, mec. Ryszard Lubicz-Sielski, p. Maria Nagórska, mec Jerzy Nowakowski, p. Wanda Pawłowska, p. Danuta Rauhut, p. Maria Siekierska, me. Wacław Szyszkowski, mec., Anna Więckowska, Klub Adwokatów Plastyków, Naczelna Rada Adwokacka, Okręgowa Rada Adw. w Częstochowie, Okręgowa Rada Adw. w Krakowie, delegacja francuskich adwokatów z Lyonu.